

(A)ЛУДИРАЊА

Милијана Балетић

Петак, 22. март 2019.

ЈАЛОВА ОСВЕТА ХАШКОГ ТРИБУНАЛА

„Честитка“ из Хага о изреченој другостепеној пресуди доживотне робије Радовану Карацићу – не случајно – стигла је Србима 4 дана пре обележавања двадесете годишњице крвавог НАТО пира на тадашњу СРЈ, који је трајао од 24. марта до 10. јуна '99. И то, и дан и ноћ – без престанка – 78 дана...

Првом председнику Републике Српске Радовану Карацићу, 20. марта жалбено веће хашког трибунала, изрекло је пресуду доживотне робије?! Једина разлика у односу на првостепену пресуду којом је добио 40 година затвора је – доживотна – а за исто?! У осталом, њему је, који 19. јуна пуни 74 године – свеједно! И она од 40 је доживотна! Али за Републику Српску и Србе – није! Ова доживотна је томе намењена?!

Радовану су „спаковали“ све што се могло „спаковати“?! Злочини против човечности и кршење закона и обичаја ратовања, истребљење, прогон несрпског становништва, терорисање, убијања по Сарајеву, нехумана дела, противправни напади на цивиле и – геноцид у Сребреници?!

Што се тиче такозваног геноцида у Сребреници, е то је посебна, упорна – за дуготрајне потребе – пројектована прича Србима – до краја не откривена!!! Оно што је сад већ званично потврђено, то је договор Алије Изетбеговића и председника Америке Клинтона, још априла '93. године, да се у Сребреници жртвује најмање 5.000 муслимана, како би НАТО имао оправдање да се директно умеша, бомбама против Срба и тако омогући муслиманску победу?! У Америци се ови подаци воде под државном тајном, која може бити доступна тек након 30, односно 50 година! Истина, до некле, о овом договору процурила је преко тадашњих званичника Сребренице, који су одбили Алијину наредбу, знајући да су међу тих 5.000 и њихови рођаци, пријатељи, познаници, комшије...! Тадашњи шеф полиције у Сребреници Хакија Мехољић, један је од оних који је о овоме, чак и књигу објавио!

Те '93. једно кратко време, пронела се та вест о жртвовању Сребренице, која није могла бити са сигурношћу потврђена, па сам ја, као ратни репортер, коме су сваку изговорену истину са ратишта, „независни“ новинари у Београду, пришивали као лаж и пропаганду – проценила да ће бити виша штета него корист да то објавим! Данас мислим да сам направила грешку.

Оно што се сад зна о Сребреници и што се једино може подвести под међународно кривично и ратно право, јесте да је у Сребреници извршен ратни злочин стрељања војних заробљеника, а не цивила! То стрељање је и данас под велом тајне, која ни пред хашким трибуналом још није откривена, зашто, по чијој наредби и с којим циљем је то извршио Десети диверзантски одред, вишенационално састављен од Словенаца, Хрвата, Срба,.. изнад којег „лебди“ француска обавештајна служба?! На четири локације се још и не зна

ни које стрељао?! Према различитим изворима, број стрељаних је од 500 до 1.000, а онда су томе придодати сви погинули у сукобу са српском војском, од артиљерије, минских поља, у сукобима на другим местима (јер то је сад ствар престижа), међусобних сукоба (по муслиманским сведочењима о неслагању око избора на који начин дејствовати). Тако да муслимани данас, подржани од Запада, сваке године сахрањују по једну кошчицу у по једном тоботу(сандуку) како би стигли до задатог броја „стрељаних“ од 8.372 који им тамо од самога старта уклесан стоји?! Ако би заиста и био толики број стрељаних заробљених војника, како они кажу – опет то није геноцид – може само да буде ратни злочин!

Е како се то – тамоњима у Хагу „јавља“ – на основу чега они пресуђују геноцид, кад то што се десило у Сребреници нема благе везе с међународном Конвенцијом о геноциду из 1948. – то сам ђаво зна?!

Број српских жртава у Подрињу под Насером Орићем, који је са командним местом у Сребреници три године – у широком кругу – вршио покољ, а који су идентификовани, сахрањени и то – цели (до душе многи без главе), за сада је 3.267, од чега – 47-моро деце?! Ово нико жив и не помиње, камо ли да суди?! Е сад мене интересује – ово где се није бирао ни пол ни годиште – да није „можда“ то геноцид – господо?!

А тек Сарајево, у којем је према попису из '91. године било 159.000 Срба, од којих се данас тамо води да живи, мање од 4.000?! Нема истраге ко их је протерао и где су побегли! Нема истраге ни како је Сарајево „прогутало“ 6.377 Срба?! Нема података ни о појединим целим поубијаним српским породицама, јер – нема ко да пријави! Нема ни приче о 126 сарајевских логора за Србе, нити о десетинама јавних кућа у којима се Алијина војска иживљавала над српским мученицама – од девојчица са 12 година, па до годишта које им је могло „чинити ужитак“! Радила сам ту језиву истину 2004/5. на једној приватној телевизији. Те емисије се налазе на мом сајту milijanabaletic.com, под називом „Страдање Срба у Сарајеву – гробнице на три спрата“; „Логори за Србе у БиХ и Хрватској и манипулације Сребреницом“.

Сваки доказ који је Караџићева одбрана поднела, у виду оригиналних јавних и тајних докумената, снимљених говора, сведочења разних политичара, инсајдера, жртава, пресретнутих разговора, (од којих бољег доказа нема) – који су приказивали истиниту слику догађаја – једноставно је игнорисано, или тумачено као Радованова пропаганда, а за доказ узимана „истина“ супротне стране и представника УНПРОФОР-а, који су били уз супротну страну?!

За „злочине“ које Радовану стављају на терет – они немају доказа! Али – тим горе по Србе и правду?! Шта ће им докази кад имају „матрицу“ по којој тврде да је вршио етничко чишћење, убијао, мучио, прогони, чинио геноцид...?! Зато су Готовина, Туђман, Чермак, Макрач, Алија, Орић, Харадинај, Љимај, Чеку... – невини – у „бљеску“, „олуји“, „медачком цепу“, Сарајеву, Подрињу, Федерацији, КосМету, „жутим кућама“?! И – сви ослобођени?! А неки – ни процесуирани?!

Ма, у осталом, сва ова фарса њима је, одлично позната! Знју монструми – да су Радована Караџића невинога осудили, као и многе наше хероје тамо, којима су, за сад, укупно преко 1400 година тамнице запечатали?!

У осталом, они и не врше истрагу, цене доказе па пишу пресуде – они само добију пресуду – па у њу слажу „дела“ све док је у врх вршка не напуне?! Иначе, како је Шешел, као инсајдер, објаснио: „Ове судије нису ни писале пресуду, они су само гласали. Пресуде у хашком трибуналу пишу, у свим процесима, ангажовани, наводни, стручњаци – и они су

анонимни – њихова се имена не саопштавају?! Значи, ко је Србима писао пресуде, знаће се кад се, након 30 до 50 година, скине та – строго чувана државна тајна Америке о Сребреници!!!

А тек како је све ово тог 20. марта пратила спектакуларна медијска припрема и пренос! Плачу „мајке сребренице“ од среће, душебрижници „људских права“ одахнули, и хрватска председница плавушица Колиндица – ем Хрватица, а нетрепнувши – каже како је правда то што су Срби кажњени за „геноцид“ над Бошњацима и Хрватима?! Разлетели се и „независни новинари“ и аналитичари – не зна се ко боље утерује народу аргументацију о „правичној“ пресуди!

ТВ Ал Џазира посејала телевизијске екипе по свим градовима Српске, па све до Београда, Сарајева, Хага! Плаче заједно с „мајкама сребренице“! Лепе кадрове најстравичнијих злочина по екрану, приписујући их Србима ћутке?! Само нека је што језивије и крвавије, јер – утисак пред изрицање пресуде – мора да се пумпа до експлозије! Масакр из улице Васе Мискина, пијаце Маркале, снајперисање људи по Сарајеву, Поточари, смењују се један за другим! То што је и из многих оптужница Србима нестао – масакр у Мискиновој, Маркалама и снајперисање по Сарајеву – јер је доказано да је Алија (у сад већ познатом муслиманском саможртвовању широм Планете) убијао свој народ како би издејствовао помоћ Запада против Срба – не спречава Ал Џазиру ни остале светске пропагаторе, све до Београда, да за'укану причу терају по инерцији?!

Али, Ал Џазири, ма – препрофесионална?! Нико јој ни примаћ није мога! А како и не би кад јој је директор програма Горан Милић, радо виђен, гошћен и чашћен у Србији већ близу пола века?! А свака ти част на „истини“! Е тако лако умро – што би рекао наш народ! Овако си пријатељу '90-тих на ТВ Јутел-у разигравао ратну „истину“ у Сарајеву и широм Југославије – и увек се знало ко ти је жртва, а ко злочинац?! Али зато Београд, како онда, тако и данас, ширио ти је црвени тепих пред ноге и ковао у звезде као професионалца?! И јеси професионалац, али – бешчашћа, барем ово што ја могу о твом „новинарству“ да сведочим!

Добро су Срби још увек и живи с обзиром на сате и сате „програма“ у које су нас паковали и пакују – разни „Милићи“ у лику „независних новинара“ од Запада, окружења до у сред Београда?!

А бивши Гужилац за ратне злочине Владимир Вукчевић, кога су окупационе ДОС-овске власти у Србији поставиле на то место јула 2003. где је остао све до краја 2015. за ТВ Ал Џазиру каже: „Ова пресуда је правична... Значајна је са аспекта правде за жртве... и суочавања са прослошћу“?! Е тог лика, Београд је поставио да одради лов над главним међу Србима, који су се супроставили агресивији, окупацији и погрому! Београд га је за срамно дело 'ватања и испоручивања Хагу целог државног и војног врха српскога народа и суђења сваком Србину на којег су непријатељи упрли прстом, толико награђивао да је све медаље тешко побројати?! Ту су награде од „независних“ новинара, као што је „Време“, па до председника Србије Бориса Тадића који га је 2012. – на Дан државности одликовао Сретењским орденом првог степена – за нарочите заслуге за лоцирање и хапшење хашких бегунаца?! Браво Србијо! Не треба теби већег непријатеља од тебе саме?! На питања новинарке како је то „витештво“ изгледало, колико су труда уложили, Вукчевић се похвалио: „Знате ли ви колико сам ја енергије, ја и мој тим, уложили у то да ми ухватимо њих... Дневно је преко 10.000 људи трагало за њима... Ми смо се убили од посла“?! А свака ти част „јуначе“?! Ма српски народ све може и да заборави, али твоје име, и теби сличних – никад – ако мисли да опстане!!!

Карацић је непосредно, пре него што су га вратили у Шевенинген, а по изрицању пресуде, преко својих адвоката Горана Петронијевића и Марка Сладојевића поручио: „Ово нема везе са правдом! То је њихова правда! И то нас не занима... Српски народ и ја, заједно са њим, смо већ победили. Створена је Република Српска, а српски народ је слободан у властитој држави. Жртва коју ја подносим је мања од других. Хиљаде младића је својим животом изградило Републику Српску... Највећу жртву су поднеле мајке чији су синови, често синови јединци, дали живот за слободу српског народа. Ова јалова освета Хашког трибунала мени, старцу, не може ништа. У сваком рату, нарочито грађанском, изроди почине злочине које је наша држава, ако је знала, осуђивала и процесуирала. Ми смо се часно борили за слободу и једнакост српског народа у Босни и Херцеговини. Зато, увек и свуда, будимо достојанствени, не мрзимо друге и поносно чувајмо оно што је изнад свих нас – нашу Републику Српску“!

Ма нека сте ви њему дали доживотну – тек ће сад Радован да живи!!!

Ова „честитка“ из Хага – не случајно – стигла је Србима 4 дана пре обележавања двадесете годишњице крвавог НАТО пира на тадашњу СРЈ, који је трајао 78 дана у континуитету – од 24. марта до 10. јуна '99. Црну Гору су бомбардовали три пута: Даниловград, Лушвица и Мурино. Сад она „ужива“, од кад је потписала капитулацију! Србија још није! Кад ће – не зна се?! Углавном, те срамне '99. уз ангажовање преко 1.030 борбених авиона, 30 бродова и подморница – свакодневно, дан-ноћ су ударали по Србији – како би нас дотукли и отели КосМет?! Док су они са „безбедне“ даљине, сејали бомбе и осиромашени уранијум по нама, улогу пешадије доделили су Шиптарима под командом терористичке УЧК, који су палили, рушили, прогонили, убијали, мучили, и искасапљене по „жутим кућама“ у Албанији, распродавали Србе у органима?! Још се није ушло у траг ни остацима остатака од тела преко 800 киднапованих Срба, а ни броју оних по читавој Планети, који у себи „шетају“ купљене српске органе... Који хорор!!!

Биланс крволочне НАТО агресије, несагледив је! Убили су нам преко 2,5 хиљада цивила, 249 војника и 22 полицајца, а 6.000 цивила у инвалиде претворили?! Тукли су нам аутобусе и возове пуне путника, пијаце на којима је врвило од народа, убијали нам трудне жене и децу...?! Иза њих је Србија остала разрушених мостова, рафинерија, фабрика, складишта хемијске, прехранбене, војне индустрије, болница, школа, обданишта, телевизијских кућа, предајника...! Према тадашњој процени комисије састављене од врхунских стручњака у нашој земљи, материјална штета коју смо претрпели износи преко 100 милијарди америчких долара! Од тога, ни до дан данас, ни цента нам нису платили, а при том, њихова агресија на нашу државу и народ, била је – без одлуке Савета безбедности УН?!

Све је ово један једини и неодвојиви процес злочина, у овом најновијем удару на српски народ широм бивше Југославије – дугом скоро три деценије! Тај непрекинути континуитет траје у разним облицима, од покоља, прогона, отимања, обесправљивања, бомбардовања,..., до – хашке „правде“ и пресуђивања?!